

[Gustav Pedersen.]

Administration, at de kan opfylde de Forpligtelser, de paatager sig, og at de forsikredes Rettigheder i alle Forhold varetages paa behørig Maade. Alene i dette ligger der efter min Opfattelse saa store Værdier, at Lovforslaget betyder et overordentlig stort Fremskridt paa de Omraader, det omfatter, og selv om det ikke i alle Maader kommer til at dække alle Parters forskellige Interesser paa de forskellige Punkter, vil jeg derfor mene, at det har saa stor Værdi, at det maa gennemføres; og jeg haaber, at det efter en forholdsvis meget kort Udvalgsbehandling maa blive gennemført allerede i denne Samling.

Jensen (Broby): Det Lovforslag, som vi her behandler, havde vi jo til Behandling i Fjor som privat indbragt Lovforslag, og jeg kan derfor til Dels henvise til de Udtalelser, jeg kom med dengang. Det har siden været i en Kommission, som blev nedsat af den højtærede Handelsminister, og det, der nu er fremsat her, er denne Kommissions Forslag med et Par ganske enkelte Rettelser.

Jeg skal paa mit Partis Vegne sige, at vi i det store og hele vil kunne tiltræde Forslaget, selv om der er enkelte Ting, som vi ligesom det foregaaende Partis Ordfører ønsker forhandlet i et Udvalg. Der kan ved et Forslag som dette være en Fare for, at en Del af de Selskaber, der tidligere har haft en Pensionskasse, nu kommer til at undvære den. I § 21 bliver Forsikringsraadet sat ind som Formynder i alle Sager, og jeg vil tro, at der kunde være nogle Punkter i denne Paragraf, ligesom i §§ 24 og 25, der kunde trænge til en nærmere Forhandling i et Udvalg. Det samme gælder Overgangsbestemmelserne i Lovforslagets sidste Paragraffer. Jeg kan i det store og hele anbefale Forslaget til Behandling i et Udvalg.

Bouet: Som allerede omtalt forelagde jeg paa mit Partis Vegne den 21. November 1933 et Forslag om Tilsyn med Pensionskasser, som i det store og hele byggede paa det Funktionærudvalgs Forslag, som Ordføreren for Socialdemokratiet omtalte. Der blev dengang udtalt Velvilje fra alle Sider, og der er næppe Tvivl om, at man i Udvalget ved Behandlingen meget vel ved sagkyndig Hjælp fra Ministeriet kunde have foretaget saadanne Ændringer i Lovforslaget i teknisk Henseende, at Sagen kunde være bragt i Orden og fremmet. Men da det fra vor Side i første Række gik ud paa, at Forslaget blev vedtaget, har vi, da Mini-

steren i Udvalget foreslog at henvise hele Spørgsmaalet til Behandling i et Udvalg, hvor de forskellige Interesser var repræsenteret, og hvor der var en speciel Sagkundskab paa dette Omraade, sluttet os til dette Standpunkt. Det gode er der i hvert Fald kommet ud af denne Behandling, at de to nærmest interesserede i Forslaget, nemlig Arbejdsgiverne og Funktionærerne, er blevet enige paa de Punkter, hvor der var Divergenser, saaledes at det Lovforslag, som nu er forelagt af Ministeren, har Tilslutning fra begge disse Parters Repræsentanter.

Forslaget bygger paa de samme Hovedprincipper som det fra konservativ Side forelagte Forslag. Der er dog foretaget nogle Ændringer, ikke af principiel Karakter, men for at klargøre Loven paa forskellige Punkter, ligesom Forslaget, som vi fremsatte, paa en Del Punkter er forbedret. Blandt disse Punkter, som jeg her vil nævne, er Bestemmelsen om, at et Medlem, som udtræder af Kassen, kan faa udbetalt Beløbet, hvis det ikke overstiger 25 pCt. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet var inde paa dette Spørgsmaal og anerkendte denne Forbedring, men mente i øvrigt, at man skulde være gaet videre i den Retning. Dette er imidlertid et Punkt, hvor Arbejdsgivere og Funktionærer altid har været enige, ud fra den Betragtning, at ved en Pensionsforsikring tilsigter man at sikre den paagældende under Invaliditet og Alderdom, og at man derfor skulde være meget varsom med at udbetale de Beløb, som var opsparet ved Indbetaling af Præmier af de to Parter.

Jeg ved meget vel, at man fra forskellige Sider ønsker netop det, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet fremhævede, nemlig at faa disse Penge udbetalt, hvis et Medlem udtræder af Kassen, enten fordi han søger sig en anden Plads og selv siger op, eller fordi han bliver opsagt, saaledes at han kan benytte disse Midler i den øjeblikkelige Situation. Men man har saa mange Erfaringer for — der findes jo netop Kasser, som udbetaler disse Præmiebeløb — og mange Eksempler paa, at denne Udbetaling kun har medført, at den paagældende fik en Sum Penge til Raadighed og saa startede den sædvanlige Tobaksforretning eller anden mindre Virksomhed, og i Løbet af ganske kort Tid var saa disse Penge væk, og det Formaal, hvortil de i sin Tid var opsamlet, kom aldeles ikke i Betragtning.

Ved den Bestemmelse, som nu er indført, at Beløbet 200 Kr. er forhøjet til 25 pCt. af Medlemmets pensionsgivende Løn, er der dog opnaaet en betydelig Forbedring.